

29 Ιουνίου, 1994

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Δ/στές]

ΣΤΕΛΙΟΣ ΧΡ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5902).

- 5 Ποινή — Διάρρηξη καταστήματος και κλοπή κατά παράβαση των άρθρων 291, 294(α), 255, 29 και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 — Επτά προηγούμενες υποθέσεις λήφθηκαν υπόψη — Καταδίκη σε άλλη υπόθεση στην οποία θα μπορούσε να είχε ληφθεί υπόψη και η παρούσα — Εφεσείων νεαρής ηλικίας (20 χρόνων) με λευκό ποινικό μητρώο — Ομολογία που οδήγησε στην εξιχνίαση των υποθέσεων που λήφθηκαν υπόψη — Προσπάθεια επαγγελματικής αποκατάστασης και ανάληψη υποχρέωσης για επιστροφή των χρημάτων — Δύσκολα παιδικά χρόνια και έλλειψη καθοδήγησης —
- 10 Επιβολή ποινής φυλάκισης 6 μηνών — Επικυρώθηκε από το Εφετείο.
- 15 Ποινή — Αποτρεπτική ποινή — Το Δικαστήριο έχει ευθύνη να επιβάλλει αποτρεπτικές ποινές ενόψει της σοβαρότητας των αδικημάτων που αφορούν διαρρήξεις και κλοπές και της έξαρσής τους σε ανησυχητικό βαθμό.
- 20 Ποινή — Άνιση μεταχείριση — Η επιβολή χαμηλότερης ποινής σε συγκατηγορούμενο του εφεσείοντα δεν αποτελούσε άνιση μεταχείριση λόγω ειδικών λόγων που υπήρχαν στην περίπτωση του συγκατηγορουμένου του.
- 25 Ο εφεσείων και τέσσερις άλλοι διέπραξαν το αδίκημα της κλοπής και διάρρηξης ενεργώντας σαν οργανωμένη και κατάλληλα εξοπλισμένη ομάδα και απεκόμισαν το συνολικό ποσό των ΛΚ8.000.- περίπου, το οποίο και διαμοιράστηκαν. Βρέθηκε ένοχος και καταδικάστηκε στην πιο πάνω ποινή φυλάκισης την οποίαν εφεσίβαλε σαν έκδηλα υπερβολική. Επίσης εισηγήθηκε ότι έτυχε άνισης μεταχείρισης λόγω της ποινής φυλάκισης των 3 μηνών που επιβλήθηκε σε ένα από τους συγκατηγορουμένους του.
- Ο εφεσείων υπήρξε για μεγάλη χρονική περίοδο υπό την επίβλεψη του Γραφείου Ευημερίας.

Η έφεση απορρίπτεται.

Υπόθεσεις που αναφέρθηκαν:

Ευγενίου και άλλος ν Δημοκρατίας (1990) 2 ΑΑΔ 499·

5

Κώστα ν Αστυνομίας (1991) 2 ΑΑΔ 122·

Παναγή ν Δημοκρατίας (1993) 2 ΑΑΔ 47.

Έφεση εναντίον Ποινής.

Έφεση εναντίον της ποινής από τον Στέλιο Χρ. Φιλίππου ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 6 Μαΐου, 1994 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 22582/93) στην κατηγορία διάρρηξης καταστήματος και κλοπής κατά παράβαση των άρθρων 291, 294 (α), 255, 29 και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκε από Παρπαρίνο, Ε.Δ. σε φυλάκιση 6 μηνών.

15

Σ. Δράκος, για τον εφεσείοντα.

Λ. Δημητριάδου (Δ/νίς), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.

Cur. adv. vult.

20

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ. Κωνσταντινίδης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Ο εφεσείων και τέσσερις άλλοι, ενεργούντες ως ομάδα, εφοδιασμένοι με διαρρηκτικά εργαλεία, επιδόθησαν σε σειρά διάρρηξεων και κλοπών. Καρπός της εγκληματικής τους δραστηριότητας ήταν το συνολικό ποσό των £8,000 περίπου το οποίο και διαμοιράστηκαν. Παραδέχθησαν ενοχή σε κατηγορίες για διάρρηξη καταστήματος και κλοπή κατά παράβαση των άρθρων 291, 294(α), 255, 29 και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154. Κατά την επιμέτρηση της ποινής λήφθηκε υπόψη αριθμός παρόμοιων υποθέσεων, στην περίπτωση του εφεσείοντα επτά υποθέσεις.

30

Κεφ. 154. Κατά την επιμέτρηση της ποινής λήφθηκε υπόψη αριθμός παρόμοιων υποθέσεων, στην περίπτωση του εφεσεύοντα επτά υποθέσεις.

5 Καταδικάστηκαν από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας σε ποινές φυλάκισης μεταξύ τριών και επτά μηνών ανάλογα με τα ιδιαίτερα περιστατικά του καθενός.

10 Ο εφεσεύων θεωρεί την ποινή της εξάμηνης φυλάκισης που του επιβλήθηκε ως έκδηλα υπερβολική. Υποστηρίζει πως δεν προσδόθηκε η δέουσα βαρύτητα στο νεαρό της ηλικίας του (είναι τώρα 20 χρονών), στο λευκό ποινικό του μητρώο, στην ομολογία του που ήταν πλήρης και οδήγησε στην εξιχνίαση των υποθέσεων που λήφθηκαν υπόψη και στις προσωπικές του περιστάσεις. Αναφέρθηκε ιδιαίτερα στην προσπάθεια επαγγελματικής αποκατάστασης 15 που κατέβαλε μετά τη σύλληψή του και στην ανάληψη υποχρέωσης, στο πλαίσιο αγωγής που ασκήθηκε εναντίον του, για τμηματική επιστροφή των χρημάτων που του αναλόγησαν. Κατά την άποψή του, έχοντας υπόψη τα δύσκολα παιδικά του χρόνια και την έλλειψη καθοδήγησης, θα 20 έπρεπε να του δοθεί μια ευκαιρία με την αποφυγή επιβολής ποινής φυλάκισης. Μαζί με αυτά, εισηγήθηκε πως έτυχε άνιση μεταχείρισης αφού στον ένα από τους συγκατηγορούμενους του επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης τριών μηνών. Υποδείχθηκε εκ μέρους των εφεσιβλήτων πως τίποτε από τα πιο πάνω δεν διέλαθε της προσοχής του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Στην απόφασή του γίνεται εκτεταμένη αναφορά σε κάθε λεπτομέρεια για να κριθεί στο τέλος πως, παρά την ύπαρξη σοβαρών ελαφρυντικών, η ποινή της άμεσης φυλάκισης ήταν αναπόφευκτη.

30 Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης έγινε αναφορά σε αριθμό αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε μια προσπάθεια αναζήτησης αναλογιών. Εκείνο που σαφώς προκύπτει από τη νομολογία ως σταθερός παρονομαστής, και αυτό είναι που τόνισε το πρωτόδικο Δικαστήριο στην 35 εμπειριστατωμένη απόφασή του, είναι η ευθύνη του Δικαστηρίου για επιβολή αποτρεπτικών ποινών ενόψει της σοβαρότητας των αδικημάτων αυτής της φύσης και της ανησυχητικής έξαρσής τους. [Βλ. μεταξύ άλλων Ευγενίου και άλλος ν. Δημοκρατίας (1990) 2 ΑΑΔ 499]. Παναγιώτης

Κώστα ν. Αστυνομίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 122, Ευστάθιος Ανδρέα Παναγή ν. Αστυνομίας (1993) 2 Α.Α.Δ. 47. Προσυπογράφουμε αυτή την προσέγγιση. Πράγματι τα Δικαστήρια έχουν ευθύνη, δια μέσου των ποινών που επιβάλλουν στο πλαίσιο των ιδιαιτεροτήτων της κάθε περίπτωσης, να συμβάλουν στην εμπέδωση του αισθήματος ασφάλειας του νομοταγούς πολίτη και να προστατέψουν με τρόπο αποτελεσματικό τα δικαιώματά του. 5

Δεν έχουμε διαπιστώσει λόγο που να δικαιολογεί παρέμβασή μας. Η ποινή που επιβλήθηκε στον κατηγορούμενο ήταν το αποτέλεσμα δίκαιου ισοζυγίσματος των υπέρ και των κατά. Δεν ήταν λανθασμένη κατ' αρχήν ούτε έκδηλα υπερβολική. Τα αδικήματα ήταν προσχεδιασμένα από τον εφεσεύοντα και τους άλλους που ενήργησαν ως οργανωμένη και κατάλληλα εξοπλισμένη ομάδα. Ο εφεσεύων, όπως αναφέρθηκε στην έκθεση κοινωνικής έρευνας που παρουσιάστηκε στο πρωτόδικο Δικαστήριο είχε εκδηλώσει αντικοινωνική συμπεριφορά και τέθηκε, μετά από απόφαση της Επιτροπής Ανήλικων Παραβατών, για μεγάλη χρονική περίοδο υπό την επίβλεψη του Γραφείου Ενημερίας. Είναι προφανές πως δεν αξιοποίησε αυτή τη μέριμνα της Πολιτείας. 10 15 20

Το παράπονό του για άνιση μεταχείριση δεν ευσταθεί. Επιβλήθη στον ένα από τους συγκατηγορούμενους ποινή φυλάκισης τριών μηνών για ειδικούς λόγους, που θεωρούμε έγκυρους. Πέρα από όσα ιδιαίτερα αναφέρθηκαν ως προς τις προσωπικές του περιστάσεις, είχε καταδικαστεί ενωρίτερα σε άλλη υπόθεση στην οποία θα μπορούσε να είχε ληφθεί υπόψη και η παρούσα. 25

Ο κατηγορούμενος διακήρυξε την πρόθεσή του να αποζημιώσει τα θύματα των αδικημάτων που διέπραξε και να αλλάξει ζωή. Αυτό είναι το καθήκον του και πρέπει να δει ότι θα το επιτελέσει για το καλό το δικό του και του κοινωνικού συνόλου. 30

Η έφεση απορρίπτεται.